

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Bonus artifex, culpam propriam deriuat in aduersarios, vt illos reijceret. Nec fuit difficile, furentes sua sponte Germanos accendere. Pari ergo odio Germani, & Gibellini, in Turrianos feruntur: Erant illi magna parte populi constipati, in platea adi Virginis subiecta, quid agerent dubij: quod Imperio & populo pariter aduersari, & stultum & nefarium dicerent. Ad primum itaq; impetum admirabundi, ac propè amentes, dissipatis sum. Pugna deindè ad vicos relata: cædes viri^{q;} promiscua fuit. Guido Turrianorum princeps, omnium primus insidias Vicecomitum recognoscens, cum filijs in fugam est versus: quem suorum pars maxima est sequuta: profecti^{q;} Vercellensi porta, omnes cum pueris & vxoribus Vercellas petiere: debacchati^{q;} in aduersam factionem Vicecomites, ad triginta illius primores, in quibus quatuor ex Turrianis fuere, Imperatoris militum Germanorum auxilio interfecerunt. Ad eum exciti tumultum, nonnulli Lombardia populi à promissa Henrico obedientia receperunt: primique, & eodem die, Cremonenses, & Cremenses impositum à rege vicarium, & Gibellinos, armis, non sine cæde, eiecerunt: Magijq; Brixiiani Guelpharum partium duces, aduersa factione principem, paulò antè iussu regis reductum, interfici cùm quæfissent, fuga se contulit ad Henricum: Panier Parmæfactum: qui paulò antè, rege iubente, reduci sunt, tunc eiciuntur. Ita tartarea illa erynnis, & amor dominandi, regnat in populo vertiginoſo Italiae: vt nihil aliud dies cogitent ac noctes, quam dominari, & in aduersos vindicare: Huic vni studio, & temporali, & aeternam salutem prompte impendunt, nihil pendentes omnia, ad dominandi, vindicandi^{q;} comparationem.

CAPVT II.

H³

His, quæ tot in locis siebant, auditis rebellionibus, Henricus, yrbe Mediolano Vicecomitum curæ & custodia relicta, exercitum tum primum coactum in Italia, duxit in Cremonenses: cuius vrbis Guelphi resistere diffisi, Brixiam cum vxoribus, pueris, & abscessis, talem suopellectile, emigrarunt: Cremenses vero, deditione factæ, mitius agi secum supplices impetravere: Sed Cremonæ à Gibellinis deditæ, mania portasque, & Guelphorum domos, cùm Germani euertissent, Cremonam quoq; reddiderunt minori excidio immunitam. Ad eius facti terrorē, Parmenses Gibellini, electis Guelphis, accersitum & precibus impenetratum regis vicarium habuerunt. Duxit paulò post in Brixiam Henricus, ad quam vrbum, cum proprijs alienigenisq; Guelphis probè defensatam, aliquandiū sedere coactus est: editaq; in agro omnium, quæ excindi, yri, euertiq; poterant, vastitate: adhibitæ oppugnationibus machinæ, cuniculi sunt acti: Et tandem fugiētibus in montana Guelphis, dedita à ceteris vrbs, murorū portarūq; munitiones amissit: nec aliter ibi, quām Cremonæ, à Guelphorum ædibus vel excidio, vel incendio, est temperatum. Ad Placentiam vero cùm duce pariter iratus pararet Henricus, cardinali de Flisco intercedente, Placentini electi armis Guelphorum duce, contraria sentiente, Imperialem vicarium admisere. Papiam nonnulli in partibus Henrici constanter durasse, & fœdera à principio per Philippum comitem cùm illo ista obseruasse, nonnulli post rebellionem afflictam fuisse, contendunt. Intercà, dum Henricus primum oppugnanda, deinde euertenda Brixia occupatus est, oratores, quos ad Venetos miserat, redeuntes, paratam esse eam rempublicam, natiq; quod postulasset, præbere, quo ad regiones

Rr 2 vrbi

vrbi Romæ propinquiores cum omni exercitu transpor-
 taretur, nunciârunt. Per quod tempus, Veronenses, Vi-
 centini, Patauini, & Taruissini, missos ad se vicarios u-
 ciperunt: præsidia pariter, quæ danda crediderant, si-
 missuri. Sed Henricus copias integras ad urbem Roman-
 ducendas retinere maluit: & vicarium Anspurgensem
 comitem, Lombardia præsidem instituens, copias illi non
 magnas attribuit, quibus prouinciam conseruaret: ipse
 deducentibus, qui apud eum erat assidui, Amadeo Sab-
 audia comite, & Pisanorum Genuensiumq; oratorib;
 per Placentinos Genuam se contulit: qua in urbe eum
 adiit Richardus Gambatosa, Roberti Neapolitani regi
 orator: adieruntq; pariter Friderici Aragonis, Sicilia
 regis nuncij, amicitiam & fœderam aduersus Robertum
 regem, vtq; hostem offerentes: Quibus benigne Henri-
 cus respondit, oblatis assentientis fœderibus, que, cum esset
 Roma, initurum se sponpondit. Gambatosa igitur, pro va-
 nis simulatione redundantibus, que afferebat, verba ad
 Henrico simulata recepit. Certum enim Henricus hab-
 bat, à Ianuensibus Pisaniq; relatum, regem Robertum
 Roma, & per Hetruriam, impedimenta & aduersarim
 suis conatibus & coronationi pro viribus preparasse. Né
 præter confirmatas per Hetruriam Guelphorum partes,
 quam primum, Neapoli agens, Henricum Brixiam ob-
 dere intellexit, veritus, ne illa urbe potitus, per Bononiæ
 duceret in Hetruriam, Digotionem marescallum, attri-
 buto duorum millium equitatu, misit, qui Ferratiæ
 Bononiæq; primò, post Florentiam & Hetruriam de-
 fensando, prout necessarium in tempore in partibus con-
 seruaret, Digotioq; intelligens Henricum Ianuam ac-
 cessisse, Florentiam, & inde Lucam cum copijs est de-
 latus.

CAPV

